

paa dette Omraade, gælder det om, at det her omhandlede Forhold bliver lagt saa meget som muligt i de kommunale Raads Hænder. Jeg havde ventet, at den højtærede Minister havde kendt Tingets Anskuelse paa dette Omraade og allerede ved Lovforslagets Forelæggelse taget Hensyn dertil, hvilket jeg imidlertid maa beklage, at han ikke har gjort. Man kan jo nok dertil sige: Ja, men der staar udtrykkelig i Lovforslaget, at de kommunale Raad skulle adspørges eller have Lov til at udtale deres Mening, men der staar jo ikke i det, at Ministeren skal følge disses Anvisninger. Jeg nærer ganske vist ikke Tvivl om, at den nuværende Indenrigsminister nok vil følge disse Anvisninger. Jeg tror, vi have Etsempler, der godtgøre, at han hidtil har gjort det, og dersom f. Eks. den sidste Paragraf, der bestemmer, at Loven ikke gælder for Fæstøerne, havde endt med at udtale, at Loven kun skulde gælde i den nuværende Ministers Regeringstid, saa vilde jeg give Loven min Tilslutning i det Haab, at den højtærede Minister nok vilde tage Hensyn til de kommunale Raad. Men Loven kommer jo nok til at gælde længere, hvis den bliver vedtagen, og der kan da let komme en Minister med en anden Anskuelse paa dette Omraade end den højtærede Minister, og som trods Sogneraadens Udtalelse med Hensyn til at give Bevillinger til Udskænkning af Spiritus dog alligevel kunde give saadanne Bevillinger. Jeg vil derfor af Frygt for Fremtiden rigtig nok haabe, at vi kunne faa Loven vedtaget i en saadan Stillelse, at de kommunale Raad saa Indflydelse paa Afgørelsen af, hvor mange Udsalgssteder af Spiritus og Beværtningssteder, og særlig Beværtningssteder med Ret til at udskænke spirituøse Drikke, der skulle være i Kommunerne. Og jeg vil nu med det samme og saa fremhæve, at selv om Ministeren ikke fuldt ud kendte Tingets Anskuelse paa dette Omraade, maa han dog tænke, at der er store Skarer ude omkring i Landet, som have den Anskuelse, at naar vi skulle have en Lov paa dette Omraade, bør de kommunale Raad have nogen Bestemmelsesret her. Den højtærede Minister saavel som det høje Ting vilde jo huske, at jeg i Fjor havde den Ære for Danmarks Afholdsförening at frembære et Andragende her for det høje Ting og den høje Regering, som netop gik ud paa dette, og dette Andragende var underskrevet af over 150,000 danske Mænd og Kvinder, saa det er ikke saamæn mange, der have denne Anskuelse. Og jeg kan gerne tilføje, at hvis Adressen var kommen vidt nok omkring, var dette Tal vist blevet 3de Gange fordoblet. Jeg skal med

den højtærede Formands Tilladelse blot oplæse 2-3 Linier af dette Andragende; ærede Medlemmer vilde nok erindre, hvad det gaar ud paa. Det gaar kort og godt ud paa det: "Undertegnede tillade sig herved at andrage den høje Regering og Rigsdag om, at der ved Lov gives de stedlige Kommuner Ret til at forhindre Oprettelsen af Udsalgs- og Udskænkingssteder, og at Skatteyderne desuden saa Lovhjemmel til at bestemme, hvorvidt og i hvilket Omfang de inden for Kommunernes Kreds omhøvedet vilde tilstede Udsalg og Udskænkning af berusende Drikke". Det er det, disse 150,000 Medborgere have ønsket, og det var det, jeg havde haabet, at den højtærede Minister vilde have taget Hensyn til ved Affattelsen af dette Lovforslag, men det har han desværre ikke gjort. Det er kun kort bestemt, at de kommunale Bestyrelser naturligtvis skulle spørges og Over- og Underøvrighederne ligeledes, men saa kan Ministeren derefter gøre, hvad han vil med Hensyn dertil. Smidtidigt vil jeg haabe, at dette kan ordnes, og at man i det Udvalg, som vel nok bliver nedsat angaaende denne Sag, vil komme til Rette med den højtærede Minister herom. Jeg tror, at den højtærede Minister har haft det rette Syn, at dette Lovforslag skal virke hen til at Afgången til at komme i Besiddelse af berusende Drikke ikke skal være saa let for alle og enhver, som det hidtil har været; og naar dette er Ministerens Opgave med dette Lovforslag, vil man vist ogsaa være med til at lægge Afgørelsen af, hvem der skal have Ret til at udskænke berusende Drikke, i Kommunernes Hænder, idet vi have det glædelige Syn, at Kommunerne nu ere komne til at forstå, hvilken ødelæggende og skadelig Virkning berusende Drikke have for Samfundet. Jeg er fuldstændig overbevist om, at saa snart Kommunerne saa Medbestemmelseret — enten det nu skal være gennem Afstemning i Kommunerne eller gennem de kommunale Raad, der staa som Repræsentanter for Kommunerne, der er et Spørgsmaal, vi senere kunne forhandle om — vil der blive foretaget store Indskrænkninger med Hensyn til de Forhold paa dette Omraade, som nu findes paa de forskellige Pladser. Dette er altsaa det første Punkt, jeg har at anføre, at Kommunernes Ret ikke er bleven større efter dette Forslag, end den er, og jeg haaber, at vi nok vilde faa den højtærede Ministers Samtykke til den Ordning, jeg nu har foreslaaet. Det andet, jeg vilde fremdrage — det blev fremdraget af den sidste ærede Taler, og jeg tror ogsaa af de to andre ærede Talere, men jeg vil fremdrage det lidt stærkere — er, at naar